

[Inger Gautier Schmit.]

og ikke disse kunstige Statsforanstaltninger. Thi det er med Chancerne i Erhvervslivet ligesom med Himlens Fugle. Naar de flyver over Himlen, skal de tages i Farten, men hvis man først skal ind paa et Statskontor og have en Kikkert op af Skuffen for at kigge efter, hvad for en af Fuglene man synes er bedst egnet til at plaffes ned, er de alle sammen forsvundet imens. Jeg synes, at vi er kommet saa langt ud i Stagnation, at det er blevet en fuldstændig Fiktion i dette Land, at vi ikke kan eksistere uden en Valutacentral. Det er en Attrap, man klamrer sig til fra Regeringens Side, og som jeg haaber, man nu langt om længe, belært af bitre Erfaringer, vil indse, at det er bedst hurtigst muligt at afvikle.

Jeg vil ogsaa gerne stille et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Jeg vil gerne spørge Ministeren, hvorledes Planerne er med Hensyn til de Seksualklinikker, som skal oprettes i Vinterens Løb. Da vi gennemførte Loven i Foraaret, vidste Ministeren om dette Spørgsmaal kun, at de vilde blive meget dyre. Derfor vilde det interessere mig meget at høre, hvilke Planer Ministeren har. Maaske vi kunde faa oplyst, hvilke forberedende Arbejder der bliver gjort til Oprettelse af disse Klinikker. Vi har jo faaet Sundhedsplejerskerne i dette Aar. De blev modtaget med stor Tilfredshed og Glæde af Befolkningen, men lige saa tilfredse og glade, som man har været med Sundhedsplejerskerne, lige saa utilfredse og misfornøjede er store Dele af Befolkningen, og ikke de daarligste, med Oprettelsen af Seksualklinikkerne. Jeg kan godt sige, at de blev gennemført paa Trods af en meget stor Del af den danske Befolknings Ønske. Derfor vilde det interessere mig at høre, hvorledes Ministeren tænker sig at praktisere disse Klinikker. Ministeren har jo som bekendt megen Interesse for hele denne Sag og har jo ogsaa gennem forskellige Cirkulærer interesseret sig for at sætte den ændrede § 235 i Straffeloven, den Paragraf, der handler om Salg af Genstande til at forebygge Svangerskab, i Virksomhed. Ministeren har i den Anledning udsendt forskellige Cirkulærer, som i og for sig godt kan give en noget at tænke paa. Den højtærede Justitsminister er som

bekendt Fader til Befolkningskommissionen, der jo arbejder, og hvis Resultater vi endnu ikke har set noget til. Befolkningskommissionen blev jo nedsat, netop fordi man fra visse Sider frygtede, at den overordentlig tiltagende Nedgang i Børnefødslernes Antal kunde faa katastrofale Virkninger ogsaa for det danske Folk, saadan som vi allerværst har set det i Sverige, hvor en udpræget Propaganda for Brugen af præventive Midler har fundet Sted. Det ser jo derfor mærkeligt ud, at den samme Justitsminister, som har nedsat denne Befolkningskommission og gentagende har ytret Interesse for at medvirke til Løsningen af et saa vigtigt Spørgsmaal som dette, med overordentlig Energi har kastet sig ud i Arbejdet for at planlægge og organisere Salget af præventive Midler her i Landet. Baade i Pressen og i Cirkulærer har man kunnet læse sig til, at Ministeren nu har organiseret dette Salg.

Man læser til sin Beroligelse, at Automatsalg udendørs ikke kan finde Sted, men samtidig læser man til sin store Fortrydelse, tror jeg godt man kan sige paa mange danske Forældres Vegne, at indendørs Salg ved saadanne Automater, f. Eks. i Hoteller og Restaurationer, meget vel kunde tænkes at finde Sted. Nu kunde man jo sige: Ja, men er det da ikke bedre, at alt dette kommer frem i Lyset og organiseres? Ministeren strækker sig jo endda saa vidt, at han i Samarbejde med Handelsministeren tager sig baade af Varenes Kvalitet, deres Pris og Kontrollen med dem, altsaa en udstrakt justitsministeriel Velvilje. Men, kunde man jo sige, er dette da ikke meget bedre end den obskure Stemning, der har været over hele denne Trafik? Det kunde man maaske sige, men jeg tror alligevel, at Sagerne, saadan som de nu har udviklet sig, er langt, langt mere farlige for den danske Befolkning, end de har været før. Thi saa snart en Trafik eller en Fremgangsmaade faar blaåt Stempel, Lurmærke, og bliver autoriseret af den højeste Myndighed, har den dermed faaet Myndighedernes Godkendelse af sin Eksistens og Virksomhed. Derfor tænker jeg med stor Bekymring paa, hvordan vi skal opdrage vore Børn og unge i dette Land, og denne Bekymring deles af mange danske Mænd og Kvinder. Paa deres Vegne vil jeg protestere imod, at man med Statens